

Nr 184.

Av herr **Frändén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition om anslag för bekämpande av arbetslösheten och lindrande av nöd.

I Kungl. Maj:ts proposition den 4 mars 1921 nr 150 har föreslagits riksdagen att för bekämpande av arbetslösheten och lindrande av nöd på tilläggsstat för år 1921 anvisa ett förslagsanslag å högst 11 miljoner kronor.

Av motiveringen framgår, att en väsentlig del av de nödhjälpsarbeten, som sålunda skola igångsättas, bestå av *väganläggningar*. Dessa skulle drivas av arbetslöshetskommissionen genom en organisation, kallad Skogssällskapets statsarbeten. Det är givet, att målet vid dessa arbeten är arbetslöshetens lindrande, men vilka principer, som följas vid utväljandet av de vägbyggnader, som sålunda skola erhålla förmånen att bli byggda med nödhjälpsmedel, är icke känt. Vad som däremot är allmänt bekant är, att de årliga anslag, som riksdagen beviljar till understödjande av vägbyggnader, alltid varit och äro helt otillräckliga. Sålunda har balansen av i väg- och vattenbyggnadsstyrelsen vilande vägföretag, för vilka arbetsplaner äro uppgjorda och granskade och som länsstyrelserna ålagt de väghållningsskyldige att utföra omedelbart efter det statsbidragen bli tillgängliga, årligen ökats, så att densamma den 1 januari 1921 uppgick till 549 st. vägföretag med en beräknad byggnadskostnad av 33,000,000 kronor, motsvarande ett erforderligt statsanslag å 22,000,000 kronor. Innet annat än brist på medel hindrar alla dessa vägföretags omedelbara igångsättande.

Ledningen och kontrollen av dessa statsunderstödda vägarbeten sker genom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och dess distriktstjänstemän.

Det synes under sådana förhållanden vara naturligare och för statsverket förmånligare, om de av riksdagen årligen anvisade väg-, bro- och

hamnbyggnadsmedlen kunde väsentligen ökas, varigenom vunnes, att ett större antal företag, som sedan årtal tillbaka legat och avvaktat statsbidrags erhållande, nu kunde komma i åtnjutande av dylikt och omedelbart kunna sättas igång. Riksdagen får under sådana förhållanden full garanti för, att endast sådant företag, som redan av statsmyndighet, länsstyrelserna, prövats vara av sådan nytta för det allmänna, att det bör erhålla statsunderstöd, kommer i åtnjutande av dylikt, varjämte statens välbehöfliga kontroll å byggnadsverksamheten äger rum genom dess för ändamålet redan fullt färdiga och prövade organ, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

De hittills utförda nödhjälpsarbetena torde nämligen hava verkställts utan någon statlig vare sig teknisk eller ekonomisk kontroll, ja, ej ens en av staten vid arbetenas fullbordande verkställd avsyning synes hava bestått dem.

Med stöd av vad sålunda anförts, får jag hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att av det i Kungl. Maj:ts proposition nr 150 den 4 mars 1921 begärda anslaget om högst 11 miljoner kronor för bekämpande av arbetslösheten och lindrande av nöd en summa av minst 5 miljoner kronor måtte ställas till väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förfogande för statsunderstödda vägbyggnader och vägförbättringar att av styrelsen handhavas på samma sätt som stadgas för statsbidrag till väganläggningar och vägförbättringar, bro- och hamnbyggnader samt upprensning av åar och farleder.

Stockholm den 16 mars 1921.

A. O. Fränden.